

Маймунката която раздава право съдие.

Отъ разни краища на Балканския полуостровъ излизатъ добри майстори млѣкари. Тѣ напускатъ родните си място и отиватъ да упражняватъ занаята си въ далечни страни.

Единъ такъвъ майсторъ-млѣкаръ отишълъ на печалба въ Александрия.

Хората разправяли, че въ този градъ много лесно се забогатявало. Но нашиятъ млѣкаръ въ три години не успѣлъ нищо да спести.

— Трѣбва да печеля двойно повече,—си казалъ веднажъ той.

— Азъ продавамъ чисто, неподправено млѣко, затова го и харча малко по-скжпо. Но купувачите търсятъ и купуватъ по-ефтиното. Търговията ми не върви. Ето защо нѣмамъ нито една пукната пара спестена.

И единъ денъ млѣкаръ подправилъ млѣкото: поставилъ наполовинъ вода и намалилъ цената.

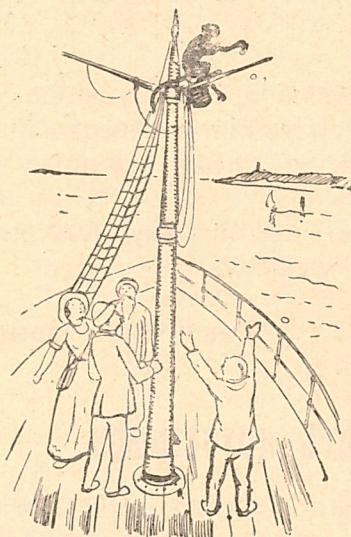
Клиентите схванали разликата и започнали да негодуватъ. Но красноречието на млѣкаря ги успокоило.

— Чудно нѣщо! — казвалъ той. — Вие протестирайте за де-

то има вода въ млѣкото! Водата пада отъ небето като дъждъ, изсмуква се отъ тревата и чрезъ нея отива въ млѣкото на животните. Кой не знае това? — заявявалъ тържествено остроумниятъ млѣкаръ и убедилъ клиентите си, че млѣко безъ вода не може.

Най-после настѫпили и за него добри дни. Клиентите му бързо се умножили, предприятието се разширило и той бързо забогатѣлъ. Сега вече нашиятъ млѣкаръ намислилъ да се завърне доволенъ и щастливъ въ родното си място. Той продалъ дюкяна си и тръгналъ на пътъ съ една хубава чанта пълна съ златни монети.

Капитана на парохода, съ който пътувалъ млѣкаря притежавашъ пътницитъ. Една сутринь, когато млѣкаря се бръснѣлъ, забравилъ отворена вратата на своята кабина. Маймунката влѣзла предпазливо въчре и съзрѣла полуотворената чанта съ парите върху леглото. Едно необяснимо, лудо желание я обзело при вида на блестящите монети. Тя захапала чантата съ парите и се впуснала тичешкомъ къмъ палубата. Необяснимиятъ шумъ привлечълъ вниманието на млѣкаря. Той се обръналъ и забелезаъ

една маймунка. Тя скочила като луда по палубата, катерила се по мачтиците, влизала отъ кабина въ кабина и забавлявала пътниците. Една сутринь, когато млѣкаря се бръснѣлъ, забравилъ отворена вратата на своята кабина. Маймунката влѣзла предпазливо въчре и съзрѣла полуотворената чанта съ парите върху леглото. Едно необяснимо, лудо желание я обзело при вида на блестящите монети. Тя захапала чантата съ парите и се впуснала тичешкомъ къмъ палубата. Необяснимиятъ шумъ привлечълъ вниманието на млѣкаря. Той се обръналъ и забелезаъ